

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗДМУ

**«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2020»**

**ЗА ПІДСУМКАМИ РОБОТИ У НАУКОВИХ ГУРТКАХ КАФЕДР ЗДМУ
on-line**

16 грудня 2020 р.

м. Запоріжжя

ЛЮБІ ДРУЗІ!

З радістю повідомляємо вам, що 16.12.2020 в Запорізькому державному медичному університеті була проведена наукова конференція студентів «Досягнення сучасної медичної та фармацевтичної науки – 2020». У цьому збірнику викладені матеріали, які дозволяють узагальнити досягнуті результати науково-дослідних робіт студентів і магістрів усіх факультетів і спеціальностей, виконані під керівництвом викладачів в 2019/20 навчальному році. Представлені роботи присвячені фундаментальній та клінічній медицині, фармації, стоматології, лабораторній діагностиці, ерготерапії, а також правовим і гуманітарним аспектам медицини і фармації. Тези робіт рекомендовані до опублікування Оргкометітом і відповідними секціями науково-практичної конференції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

ректор ЗДМУ, проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови:

проф. Туманський В.О., проф. Бєленічев І.Ф.

Члени оргкомітету:

доц. Авраменко М.О., проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Шаравара Л.П., ас. Земляний Я.В., доц. Бурега Ю.О., доц. Бірюк І.А., д.біол.н., доц. Павлов С.В., ст. викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат:

доц. Іваненко Т.В., ст. викл. Борсук С.О., ас. Вакула Д.О., ас. Данилюк М.Б., ас. Данукало М.В., ас. Дічко Г.О., ас. Котенко М.С., ас. Курілець Л.О., ас. Чернявський А.В., студенти Безверхий А.А., Лихасенко О.Ф., Моргунцов В.О., Москалюк А.С, Федоров А.І.

«Сучасний суржик, – констатує І. Ціхоцький, – переріс стилістичний діапазон ужиткового мовлення і впевнено проникає в літературні і музичні тексти, мову телебачення і преси». Особливо турбує те, що частина носіїв української мови часто вживає російські слова з підкресленою бравадою, хизуючись при цьому своїми «глибокими» знаннями російської мови. Інша категорія україномовців – це люди, які не володіють українською літературною мовою й уживають російські слова, вважаючи при цьому, що це її літературні форми. Є ще й така категорія українців, які добре володіють літературною мовою, але часто лінуються, не хочуть напружити пам'ять і віднайти правильний український відповідник до російського слова. І як наслідок – українсько-російський покруч.

Метою цієї розвідки є дослідити шляхи лінгвістичного розуміння поняття «суржик» сучасними українцями, з'ясувати, чи пов'язують молоді носії появу суржика з мовною політикою попередніх історичних періодів. Дослідження базується на аналізі коментарів молоді до відкритих питань соціолінгвістичної анкети, які вони заповнили особисто під час цільового опитування: Анкетування проводились у Києві, Житомирі, Білій Церкві, Полтаві та Черкасах. Було зібрано 500 анкет.

Було проаналізовано шляхи концептуалізації поняття «суржик» у мовній свідомості сучасних українців, що свідчить про негативне ставлення до змішаних форм усного українсько-російського мовлення. Зроблено висновок, що уявлення молоді про «суржик» як суміш української та російської мов, засмічену, нечисту або як окрему мову, що виникає в результаті злиття двох мов у нову мову або через "розмивання" меж між мовами, або взагалі як «немова» відображає руйнівний характер взаємодії російської та української мов, що характерно для мовної ситуації в Україні радянського та пострадянського часів, що призвело до гібридизації усного мовлення значної кількості України. Суржик не повинен бути нормою спілкування, для подолання цієї проблеми слід працювати над своєю культурою мовлення.

ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНИ КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ

М'якенький А. І., І-медичний факультет, 2-го курс

Науковий керівник: Дідик С.С., к.і.н., ст.викл.

Кафедра суспільних дисциплін

Козаки вели військове життя, однак, у такому спартанському середовищі завжди знаходилися костоправи, шептуни, травники, знахарі, що володіли знаннями народної медицини.

Козаки успішно справлялися з різними ранами та проводили операції. При цьому застосовувався суворий режим стерильності і антисептики. Складні операції робилися після заходу сонця. в цей час немає мух, а людський організм, вступає у фазу гальмування. Перетягнуту джгутами кінцівку обкладали льодом або поливали холодною водою, поки вона не втрачала чутливість. Козацький лікар дезинфікував руки та стерилізував інструменти. Помічник діставав інструменти з окропу, проносив крізь відкрите полум'я і подавав розпеченими до червоного кольору. Прооперовану рану зшивали, попередньо вклавши в неї якесь зілля і довге кінське волосся.

Козаки вставали до схід сонця, ходили босоніж по росяній траві, а після вранішнього купання практикували зелені ванни.

Переважна більшість козаків були селянськими дітьми, тому вони довго вигодувалися материнським молоком. А коли малюків залишали на межі, то їх напували маковим молоком.

Під час походів запорожці пили воду з травами, або перед тим ковтали негарячу вуглинку. Також широко використовувалася ковальська вода.

Козаки примішували до тютюну багато різних висушених трав, таким чином лікуючи недуг. Тому запорозькі вояки майже не хворіли на астму, бронхіти, трахеїти. До того ж козаки проводили своєрідні інгаляції.

Часто на Запорізькій Січі практикували самолікування, при цьому використовуючи слину та рибу. “Запорозькі лицарі” пили окріп, до якого додавали різні трави та «царгородське» червоне вино. Крім цього, пластуни завжди носили з собою порошок із сухих трав.

ВПЛИВ МІФОЛОГІЧНО-РЕЛІГІЙНИХ УЯВЛЕНЬ ДАВНІХ ЄГИПТЯН НА РОЗВИТОК МЕДИЦИНИ

Романюк А. В, 1-й медичний факультет, 2 курс

Науковий керівник - к.філос.н., доцент Мегрелішвілі М. О.

Кафедра суспільних дисциплін

Медицина Стародавнього Єгипту - складне та суперечливе явище. Вчені мають багатий матеріал: папіруси медичного змісту, свідчення давніх істориків, мумії (чергові знахідки були у 2020 р.) та інші артефакти. Аналіз цього матеріалу дозволяє робити висновки щодо стану медицини у той період. Проте, щодо ролі релігії в розвитку медицини маємо різні точки зору.

Мета дослідження - з'ясувати роль релігії у розвитку медицини Стародавнього Єгипту.

В роботі ми спираємось на дослідження О. Опаріна, О. Драча, Н. Борисенко та інші.

Медицина Стародавнього Єгипту включала в себе просту хірургію, лікування продуктами рослинного і мінерального походження у поєднанні з магічними засобами та дотриманням певних санітарно-гігієнічних норм.

Медичні знання у Стародавньому Єгипті формувалися під впливом локальної релігії, що поєднувала різні вірування та уявлення. Сформувався пантеон богів, які мали відношення до різних медичних сфер: Ісіда, Семхет, Анубіс, Тот, Імхотеп, Таурт. Школи, в яких навчали медицині, були розташовані при храмах. Туди ж за медичною допомогою зверталися хворі.

Віра у загробне життя та необхідність збереження тіла померлого стимулювала виникнення бальзамування. О. Драч, Н. Борисенко виділяють передусім позитивний наслідок бальзамування - це першоджерело знань про будову людського тіла і є свідченням знань у галузі хімії. Хоча, додають фахівці, органи людини не вивчали спеціально, ймовірно через релігійні догмати. О. Опарін підкреслює негативний наслідок - бальзамування не стало поштовхом для подальших анатомічних досліджень через релігійну заборону.

Відомо, що в Єгипті була добре розвинута санітарія: миття, чистота одягу, регулярне гоління, дотримання гігієнічних норм при великому будівництві тощо. О. Опарін відмічає, що це було зумовлено вимогами релігії, з її культом чистоти.